

образованіе-то си, той едва тогава ще подкачи. Който пакъ по злополучіе, отъ сиромашіж или отъ другъ иѣкакъж причинъ же ще може да сѣди въ училище-то много время, той не ще може да научи и онова малко иѣчто, что-то трѣбва да знае чловѣкъ и въ най низко състояніе, зачто-то не ще има врѣмя да изучи языка, на кой-то ся учи това иѣчто. Съ тоя языкъ щѣтъ ся изучать малцина, и то всякакво, а множество-то не ще има никакво срдство да поразшири кръга отъ познѣнія-та си, напротивъ отъ день на день ще испада въ невѣжество, какво-то что е была тая работа до сега. Така е това: ако да употрѣбимъ Црковно-Славянскій языкъ за учебенъ, то не само, че нещемъ ся повдигнемъ напрѣдъ въ просвѣщеніе-то, и повече щемъ испаднемъ въ мракъ отъ невѣжество. Това е истина, потвърдена съ дѣло отъ много народы; нѣ мы да не ходимъ надалечъ, и да видимъ, что сж, правили и что правять сега съсѣди-ти на Гръци-ти и щемъ познаемъ право-то. Той народъ въ старо врѣмя е былъ просвѣщенъ повече отъ всичкы-ты другы съврѣменны народы и е образовалъ языка си съ разлачны писавія весьма добрѣ. Това е было още прѣди рождество христово. Слѣдъ врѣмя Гръци-ти, както и всякой другъ народъ, измѣнили языка си до толкова,